

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 17852/2024
09.10.2025. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Бранке Дражић, председника већа, Марине Милановић, Весне Мاستиловић, Иване Рађеновић и Владиславе Милићевић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Марко Марковић, адвокат из ..., против тужених ББ из ..., ВВ из ... и ГГ из ..., чији је заједнички пуномоћник Славиша Павловић, адвокат из ..., ради исплате, одлучујући о ревизији тужиоца, изјављеној против пресуде Вишег суда у Смедереву Гж 702/22 од 25.10.2023. године, исправљене решењем истог суда Гж 702/22 од 26.06.2024. године, у седници одржаној 09.10.2025. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Вишег суда у Смедереву Гж 702/22 од 25.10.2023. године, исправљене решењем истог суда Гж 702/22 од 26.06.2024. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужиоца изјављена против пресуде Вишег суда у Смедереву Гж 702/22 од 25.10.2023. године, исправљене решењем истог суда Гж 702/22 од 26.06.2024. године.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Смедереву Гж 702/22 од 25.10.2023. године, исправљене решењем истог суда Гж 702/22 од 26.06.2024. године, ставом првим изреке, преиначена је првостепена пресуда Основног суда у Великој Плани П 1589/20 од 24.02.2022. године, исправљена решењем истог суда П 1589/2020 од 22.01.2024. године у ставу првом изреке па је одбијен тужбени захтев тужиоца да се обавезе тужени ББ да му по основу пословодства без налога исплати 22.000,00 динара са законском затезном каматом од 31.08.2017. године до исплате. Ставом другим изреке, преиначена је првостепена пресуда у ставу другом изреке па је одбијен тужбени захтев тужиоца да се обавезе тужени ВВ да му по основу пословодства без налога исплати 16.875,00 динара са законском затезном каматом од 31.08.2017. године до исплате. Ставом трећим изреке, преиначена је пресуда у ставу трећем изреке и одбијен тужбени захтев тужиоца да се обавезе тужени ГГ да му по основу пословодства без налога исплати 22.500,00 динара са законском затезном каматом од 31.08.2017. године до исплате. Ставом четвртим изреке, преиначена је првостепена пресуда у ставу четвртном изреке (погрешно означено у ставу трећем изреке) и обавезан је тужилац да солидарно туженима накнади трошкове парничног поступка од 285.000,00 динара.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужилац је благовремено изјавио ревизију, због битне повреде одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права, са предлогом да се о ревизији одлучи као о изузетно дозвољеној, применом члана 404. Закона о парничном поступку.

Правноснажном пресудом, применом материјалног права из члана 220. став 1. Закона о облигационим односима, у вези чл. 90. и 91. Закона о парничном поступку и члана 30. Закона о Уставном суду, оцењен је неоснованим тужбени захтев да се, по основу пословодства без налога, обавежу тужени да тужиоцу као адвокату исплате износ накнаде трошкова за састав уставне жалбе поднете Уставном суду у поступку утврђења повреде права на суђење у разумном року. Ово због тога што тужени нису тужиоца писаним путем овластили за предузимање радње пред Уставним судом, нити је међу њима постигнут договор око евентуалне исплате награде адвокату за случај постигнутог успеха у том поступку, а не ради се о хитном послу који није трпео одлагање до прибављања пуномоћја тужених за предузимање правног посла у њихово име и за њихов рачун.

Имајући у виду садржину тражене правне заштите, чињенице утврђене у поступку и начин пресуђења, Врховни суд је оценио да је другостепена одлука у складу са праксом ревизијског суда и правним ставовима израженим у одлукама Врховног суда, у којима је одлучивано о истоветним захтевима, са истим или сличним чињеничним стањем и правним основом, због чега нема места одлучивању о посебној ревизији ради новог тумачења права, нити постоји потреба за разматрањем правних питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана. Такође, не постоји потреба ни да се одлучује о посебној ревизији ради уједначавања судске праксе, јер тужилац није уз ревизију доставио правноснажне пресуде из којих би произлазило да је на другачији начин одлучивано у истој или битно сличној чињеничној и правној ситуацији.

Из наведених разлога, применом члана 404. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС”, бр. 72/2011...10/2023, у даљем тексту: ЗПП) одлучено као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 5., у вези одредбе члана 479. став 6. ЗПП, Врховни суд је оценио да ревизија није дозвољена.

Одредбом члана 468. став 1. ЗПП прописано је да се споровима мале вредности сматрају спорови у којима се тужбени захтев односи на потраживање у новцу које не прелази динарску противвредност 3.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе.

Одредбом члана 479. став 6. ЗПП прописано је да против одлуке другостепеног суда којом је одлучено у спору мале вредности ревизија није дозвољена.

Тужба у овој правној ствари поднета је 31.08.2017. године. Вредност предмета спора је износ од 22.500,00 динара. Тужиоци су обични супарничари па се вредност предмета спора побијаног дела ради оцене дозвољености ревизије цени према висини новчаног потраживања сваког тужиоца засебно.

Имајући у виду да се у конкретном случају ради о спору у коме се тужбени захтев односи на новчано потраживање које не прелази динарску противвредност 3.000 евра, што значи да се ради о спору мале вредности у коме ревизија није дозвољена, то је и ревизија тужиље недозвољена, применом одредбе члана 479. став 6. ЗПП.

На основу изнетог, применом члана 413. у вези члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, Врховни суд је одлучио као у ставу другом изреке.

**Председник већа - судија
Бранка Дражић с.р.**

**За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић**